Întâietatea lui Hristos

Studiul 8, Trimestrul 1, 14–20 Februarie 2026

Sabat după-amiază 14 Februarie

De memorat:

El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea. 16 Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri şi pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El. 17 El este mai înainte de toate lucrurile şi toate se ţin prin El. — Coloseni 1:15-17

Oh, ce privilegii mari le aparțin acelora care cred și împlinesc cuvintele lui Hristos! Cunoașterea Domnului Hristos ca purtător al păcatului, ca jertfă de ispășire pentru nelegiuirile noastre, ne face în stare să trăim o viață sfântă. Cunoașterea aceasta este singura apărare și ocrotire a fericirii familiei omenești. Satana știe că, fără cunoașterea aceasta, noi am fi puși în încurcătură și am fi deposedați de putere. Credința noastră în Dumnezeu ar dispărea, iar noi am fi lăsați pradă fiecărui șiretlic al vrăjmașului. El a alcătuit planuri subtile prin care să-l nimicească pe om. Scopul lui este acela de a așterne umbrele iadului, ca un giulgiu al morții, între Dumnezeu și om, ca să-L poată ascunde pe Isus de privirile noastre, așa încât să ne facă să uităm lucrarea dragostei și a milei și să ne împiedice să progresăm în cunoașterea marii iubiri a lui Dumnezeu și a puterii de a înainta tot mai sus și de a primi fiecare rază de lumină din cer.

Numai Domnul Hristos a fost în stare să reprezinte Divinitatea. Acela care fusese în prezența Tatălui încă de la început, care a fost chipul Dumnezeului nevăzut, era singurul capabil să îndeplinească lucrarea aceasta. Nicio descriere în cuvinte nu putea să-L descopere pe Dumnezeu lumii. Dumnezeu Însuși trebuia să-i fie descoperit omenirii, printr-o viață de curăție, o viață de încredere și supunere deplină față de voința Sa, o viață de umilință de la care s-ar fi dat înapoi chiar și serafimul cel mai înalt din cer. Pentru a îndeplini lucrarea aceasta, Mântuitorul nostru Și-a îmbrăcat natura divină în veșmintele naturii omenești. El a folosit însușirile omenești, deoarece numai prin adoptarea acestora putea să fie înțeles de omenire. Numai omenescul putea să intre în legătură nemijlocită cu omenescul. Domnul a exprimat caracterul lui Dumnezeu prin trupul omenesc pe care Dumnezeu îl pregătise pentru El. Isus a binecuvântat lumea, trăind viața lui Dumnezeu în trup omenesc și arătând în felul acesta că avea puterea de a uni omenirea cu Divinitatea. SAa 129.2 - SAa 129.3

Duminică, 15 Februarie

„Chipul Dumnezeului nevăzut”

---

1 Corinteni 15:49; 2 Corinteni 3:18 și Evrei 10:1! În ce fel diferă de sensul în care Domnul Isus este chipul lui Dumnezeu?

Luând natura umană asupra Sa, Hristos a venit să fie una cu omenirea și în același timp să-L descopere pe Tatăl nostru ceresc ființelor omenești păcătoase. El, care a fost în prezența Tatălui de la început, El, care era chipul perfect al Dumnezeului nevăzut, era singurul capabil să descopere omenirii caracterul Dumnezeirii. El a fost făcut în toate asemenea fraților noștri. El S-a făcut trup, întocmai cum sunt trupurile noastre. I-a fost foame și sete și a fost obosit. A fot întărit prin hrană și înviorat prin somn. A împărtășit aceeași soartă cu oamenii; cu toate acestea, El era Fiul Cel fără vină al lui Dumnezeu. El era un străin și un trecător pe pământ — în lume, dar nu lumesc; ispitit și încercat tot așa cum sunt ispitiți și încercați bărbații și femeile de astăzi, și, cu toate acestea, trăind o viață fără păcat. Blând, simțitor, înțelegător, mereu atent față de ceilalți, El a reprezentat caracterul lui Dumnezeu și a fost neîncetat angajat în lucrarea de slujire — lui Dumnezeu și oamenilor. DV 422.2

De ce numai Domnul Isus este în stare să-L facă cunoscut pe Tatăl, conform Matei 11:27 și Ioan 1:1,2,14,18?

Mântuitorul spunea: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” Și Dumnezeu declară prin profet: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac minuni, judecată și dreptate pe pământ! Căci în aceasta găsesc plăcere Eu, zice Domnul”. 5M 737.1

Nimeni nu poate să-L cunoască pe Dumnezeu fără ajutor divin. Apostolul spune că „lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu”. Domnul Hristos „era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut”. Domnul Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin de Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere”. În ultima Sa rugăciune pentru urmașii Săi, mai înainte de a intra în umbrele Ghetsemanilor, Mântuitorul și-a ridicat ochii spre cer și, cu milă față de ignoranța oamenilor căzuți, a spus: „Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis”. „Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume.” 5M 737.2

Luni 16 Februarie

Întâiul Născut din lumea creată

Ce motive invocă Pavel, în Coloseni 1:15-17, când îl numește pe Domnul Isus „Cel Întâi Născut din toată zidirea”?

„Și El este capul trupului, al bisericii; El este începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.” Epistola către Coloseni 1:18. FH 342.1

„Hristos a iubit biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin spălarea cu apă prin Cuvânt, ca să o înfățișeze înaintea Lui o biserică slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.” FH 342.2

„Când Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său lumii, El a făcut posibil ca bărbații și femeile să ajungă desăvârșiți prin folosirea fiecărei capacități a ființei lor spre slava lui Dumnezeu. În Hristos le-a oferit bogățiile harului Său și cunoașterea voii Sale....” FH 342.3

„Biserica este încă luptătoare într-o lume care pare cufundată în întunericul miezului nopții și care devine tot mai rea. În timp ce cerințele clare ale unui simplu «Așa vorbește Domnul» rămân neascultate de elementul lumesc din biserică, glasurile slujitorilor credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să fie întărite pentru a transmite solemnul mesaj de avertizare. Lucrările care ar trebui să caracterizeze biserica luptătoare și lucrările bisericii care a primit lumina adevărului pentru acest timp nu corespund. Domnul îi cheamă pe membrii bisericii să se îmbrace cu veșmintele frumoase ale neprihănirii lui Hristos....” FH 342.4

„Dumnezeu are nevoie de bărbați și femei care să lucreze în simplitatea lui Hristos pentru a aduce cunoașterea adevărului înaintea celor ce au nevoie de puterea lui transformatoare. Solia neprihănirii lui Hristos trebuie vestită de la o margine a pământului până la cealaltă. Poporul nostru trebuie trezit pentru a pregăti calea Domnului. Solia celui de-al treilea înger — ultimul mesaj de har pentru o lume care piere — este atât de sfântă, atât de glorioasă. Adevărul să înainteze ca o candelă aprinsă. Taine în care îngerii doresc să privească, pe care profeții, împărații și cei neprihăniți au dorit să le cunoască, biserica lui Dumnezeu trebuie să le facă cunoscute. FH 342.5

„Jertfa minunată a lui Hristos pentru lume dovedește faptul că bărbații și femeile pot fi salvați din nelegiuire. Dacă se vor despărți de Satana și își vor mărturisi păcatele, există speranță pentru ei. Oamenii — păcătoși, orbiți, nenorociți — pot să se pocăiască și să se convertească și, zi de zi, să-și formeze un caracter asemenea caracterului lui Hristos. Ființele omenești pot fi recuperate, regenerate și pot învăța să trăiască înaintea lumii vieți prețioase, asemenea lui Hristos.” — The Review and Herald, 22 aprilie 1909. FH (Din inimă) 342.6

Marţi 17 Februarie

Capul trupului (bisericii)

„Hristos este Capul oricărui bărbat.” Dumnezeu, care a pus totul sub picioarele Mântuitorului, „L-a dat căpetenie peste toate lucrurile bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.” (1 Corinteni 11, 3; Efeseni 1, 22.23.) Biserica este clădită pe Hristos, ca temelie a ei; ea trebuie să asculte de Hristos, capul ei. Nu trebuie să fie stăpânită de om și nici să depindă de om. Mulți pretind că un anumit loc în biserică le dă autoritatea de a dicta ce trebuie să creadă și ce trebuie să facă ceilalți oameni. Dumnezeu nu aprobă această pretenție. Mântuitorul declară: „Voi toți sunteți frați”. Toți sunteți expuși ispitei și supuși greșelii. Nu ne putem încrede în nici o ființă mărginită pentru a ne conduce. Temelia credinței este prezența vie a lui Hristos în biserică. În aceasta poate să se încreadă și cel mai slab, iar aceia care se socotesc cei mai tari se vor dovedi cei mai slabi, dacă nu fac din Hristos ajutorul lor. „Blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijină pe un muritor.” Domnul „este Stânca, lucrările Lui sunt desăvârșite”. „Ferice de toți câți se încred în El.” (Ieremia 17, 5; Deuteronom 32, 4; Psalmii 2, 12.) HLL 414.3

În Epistola apostolului Pavel se află o avertizare împotriva învățăturilor false... SEv 305.3

... Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos. Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri”. (Coloseni 2, 2-10.) SEv 305.4

Sunt instruită să le spun celor care alcătuiesc poporul nostru: Să-L urmăm pe Hristos! Nu uitați că El este modelul nostru în toate lucrurile. Noi putem respinge fără teamă acele idei care nu fac parte din învățătura Sa. Le adresez un apel pastorilor noștri să se asigure că picioarele lor sunt așezate pe temelia adevărului veșnic. Fiți cu băgare de seamă la modul în care vă lăsați conduși de impulsul interior, pe care îl numesc Duhul Sfânt. Unii sunt în pericolul de a proceda astfel. Cuvântul lui Dumnezeu ne îndeamnă să fim sănătoși în credință, capabili să dăm oricui socoteală cu privire la motivul speranței noastre. SEv 306.1

„Ce lecție ne oferă acest pasaj din Scriptură! Într-un singur trup trebuie să existe o manifestare activă a diferitelor daruri, iar capul acestui trup este Isus Hristos. Niciun membru al trupului lui Hristos să nu nutrească un spirit de autosuficiență. Pentru că două mădulare nu îndeplinesc aceeași lucrare, să nu spună unul altuia: «N-am trebuință de tine». Între mădularele trupului nu trebuie să existe înghesuire, nici judecare, nici compararea sau măsurarea unui dar cu altul. Sunt necesare multe daruri, dar toate sunt mădulare ale aceluiași trup.” 16LtMs, Ms 128, 1901, par. 9

Miercuri 18 Februarie

„Începutul” (și Întemeietorul)

Care este legătura din Coloseni 1:18 între ideea că Hristos este „Capul”, dar și „Începutul”?

„Aceste cuvinte oferă o minunată oportunitate fiecărui membru al bisericii. Iată, fraților, care este lucrarea voastră. Hristos este Capul vostru. Duhul Său, care vă călăuzește acțiunile, vă va conduce să manifestați acea milă, duioșie și dragoste, acea răbdare, bunătate și îndelungă răbdare care le vor arăta altora că Hristos locuiește în voi.”
17LtMs, Ms 18, 1902, par. 15

„Vom împlini noi așteptările lui Hristos cu privire la noi? El a pregătit un cer plin de binecuvântări pentru toți cei care se pun în rânduială de lucru împreună cu El. Fraților, surorilor, care este mărturia vieții noastre?”
17LtMs, Ms 18, 1902, par. 16

„După ce ne-a creat, Hristos ne-a iubit atât de mult încât Și-a dat propria viață pentru a purta păcatele noastre. Cum am putea, atunci, să nu-L iubim la rândul nostru? De-a lungul vieții Sale de trudă și suferință, El a purtat loviturile retribuției divine pe care, în dreptate, ar fi trebuit să le purtăm noi. După ce a plătit un preț atât de mare pentru răscumpărarea noastră, nu ne va da El ajutorul, harul și puterea necesare pentru biruință?”
16LtMs, Ms 102, 1901, par. 26

„Cel care ni L-a dăruit pe Hristos a pus la dispoziția noastră toate resursele cerului. Printr-o credință vie trebuie să apucăm mâna puterii infinite, care ne poate păzi de cădere. Avem dreptul să cerem binecuvântarea lui Dumnezeu. Avem dreptul să-I cerem lucrurile de care avem nevoie. El este onorat atunci când Îi încredințăm păstrarea sufletelor noastre ca unui Creator credincios. Este privilegiul nostru să fim liberi în Hristos, căci El Și-a dat viața pentru a ne face liberi."
16LtMs, Ms 102, 1901, par. 27

„Doresc să vă arăt cât de important este să aveți Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ca ajutor în orice situație. Am ales să stau sub steagul pătat de sânge al Prințului Emanuel. Am ales să păzesc poruncile lui Dumnezeu și să trăiesc, să păzesc Legea Sa ca lumina ochilor mei. Am ales să ascult de toate cerințele lui Dumnezeu. Dacă Hristos Și-a dat viața pentru mine, de ce să nu-mi dau și eu viața pentru El? Este viața mea mai prețioasă decât a Lui? O, eu am doar o viață limitată, și totuși El promite că va lucra pentru mântuirea acestei vieți!"
16LtMs, Ms 102, 1901, par. 28

Joi 19 Februarie

„Să împace totul"

Care este împăcarea despre care se vorbește în Coloseni 1:19,20 și care vine prin cruce? Cât de cuprinzătoare este ea?

„Am fost învățați de Dumnezeu cu privire la marele plan al răscumpărării. Pentru noi, aceasta ar trebui să fie un motiv de mulțumire sinceră și stăruitoare. Făgăduințele lui Dumnezeu nu vor da greș niciodată dacă veghem neîncetat în rugăciune. După ce am cunoscut calea cea desăvârșită, trebuie să fim sfințiți în trup, suflet și duh. Să fim curățiți și spălați prin Cuvânt. Este privilegiul fiecăruia să fie întemeiat și statornic în credință. Nimeni care exercită acea credință ce lucrează prin dragoste și curăță sufletul nu va fi clătinat de la nădejdea Evangheliei." ST, 4 septembrie 1901, par. 7

„Cultivarea bunătății în inimă este o lucrare pe care mulți au neglijat-o în mod ciudat. Cei ale căror inimi sunt sfințite și curățite nu vor urma practici aspre sau nedrepte. Dar patimile rele umplu inima stăpânită de egoism. Egoismul duce la asuprire, iar repetarea faptelor de asuprire corupe mintea, care ajunge să nu mai poată lua decizii corecte.”
ST, 4 septembrie 1901, par. 8

„În nicio situație Hristos nu va conlucra cu practici nedrepte sau necredincioase. «Pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul cărnii Lui, prin moarte, ca să vă înfățișeze înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină.» Dumnezeu cheamă creștini inteligenți, bărbați și femei plini de cunoașterea voii Sale. El cheamă oameni care, prin faptele lor bune, arată că adevărul a adus o schimbare în viața lor.” ST, 4 septembrie 1901, par. 9

„Slujitorii lui Dumnezeu ar trebui să dobândească zilnic o cunoaștere tot mai profundă a Lui, iar această cunoaștere să aducă spiritualitate în înțelegere. Domnul Se bucură când cei legați de El sunt plini de cunoașterea voii Sale. Zi de zi ei trebuie să crească în har și în pricepere duhovnicească, întăriți cu putere potrivit cu slava tăriei Lui. Ei trebuie să sporească în eficiență spirituală, pentru a putea da putere celor pentru care lucrează.” ST, 4 septembrie 1901, par. 10

Vineri 20 Februarie

Alte gânduri

„De la înălțarea Sa la cer, Hristos Și-a continuat lucrarea pe pământ prin ambasadori aleși, prin care le vorbește copiilor oamenilor și împlinește nevoile lor. Marele Cap al bisericii Își conduce lucrarea prin mijlocirea unor oameni rânduiți de Dumnezeu să acționeze ca reprezentanți ai Săi.”
LHU 288.2

„Poziția celor chemați de Dumnezeu să lucreze în Cuvânt și în învățătură pentru zidirea bisericii Sale este una de mare responsabilitate. În locul lui Hristos, ei trebuie să-i îndemne pe bărbați și femei să se împace cu Dumnezeu, iar misiunea lor poate fi împlinită numai dacă primesc înțelepciune și putere de sus.”
LHU 288.3

„Slujitorii lui Hristos sunt străjerii spirituali ai poporului încredințat grijii lor. Lucrarea lor a fost asemănată cu cea a veghetorilor. În vechime, santinelele erau adesea așezate pe zidurile cetăților, de unde, din locuri înalte, puteau supraveghea punctele importante ce trebuiau păzite și puteau da avertisment la apropierea unui vrăjmaș. De credincioșia lor depindea siguranța tuturor celor dinăuntru. La intervale stabilite, li se cerea să strige unul către altul, pentru a se asigura că toți sunt treji și că nimeni nu a pățit vreun rău. Strigătul de încurajare sau de avertizare era transmis de la unul la altul, fiecare repetând chemarea, până când ea răsuna în jurul întregii cetăți....”
Lift Him Up 288.4

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org